

73.

Господине Министре,

Имахъ честта да получа вчера Вашата любезна покана за участие въ 50-годишнината на Иванъ Вазова. Благодаря на Ваше Прѣвзходителство и азъ бихъ билъ честитъ да дойда въ София, за да присѣдствувамъ на този празникъ въ честь на Вашия великъ поетъ. Но понеже Вашето любезно писмо дойде твърдѣ късно, моля Ви да приемете заедно съ съжаленията ми израза на моитѣ горещи желанія за напредъка на българския народъ, както и моитѣ почтителни поздрави:

Познанъ.

Кметъ на гр. Познанъ.

74.

Високоуважаеми господинъ Иванъ Вазовъ,

По молбата на разнитѣ литературни и учени украински организации въ тоза число и Министерството на народното просвѣщение и украинския университетъ въ Каменецъ, имамъ честь да Ви поднеса, високоуважаеми господине, дълбоко-сърдеченъ поздравъ по случай навършване днесъ 50 години отъ Вашата многополезна литературна дѣятелностъ въ полза на близкия на Украина български народъ. Вашитѣ дълбоко-поучителни патриотически трудове намиратъ особено живъ откликъ въ душата на украинца, защото онова освободително врѣме, което неотдавна прѣживѣ България и, което така дивно е изобразено въ Вашитѣ безсмъртни творения, сега приживѣва нашиятъ украински народъ.

Като изпълнявамъ това приятно за мене поръчение на горѣпоменатитѣ украински учрѣждения, имамъ честь да Ви помоля да присѣдините къмъ многобройнитѣ поздрави, поднесени Вамъ въ тоя скѣпъ за Васъ день, сѣщо и моя най-почтенъ привѣтъ.

П. Драгомиреcki,
прѣдседателъ на Украинската република.

75.

Генералъ отъ кавалерията Петъръ Петровичъ Калитинъ, руски емигрантъ, по-младиятъ братъ на българския народенъ герой подполковникъ Калитинъ, падналъ за освобождението